

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

Suntem în plin război duhovnicesc. Și nu o știm

Dintotdeauna oamenii s-au temut de războaie. Și nu vorbim de puternicii lumii, cei care le administrează și profită de pe urma lor de cel puțin o sută de ani încoace, ci de omul de rând de pretutindeni, pentru care, indiferent de ce parte s-ar afla, războiul înseamnă despărțire, suferință, moarte. Acestea sunt războaiele duse cu puterea armelor, cu soldați, oști și câmpuri de luptă.

Sfinții Bisericii, din cele mai vechi timpuri, ne vorbesc însă despre existența unui altfel de război. Este vorba despre *războiul nevăzut*, dus de duhurile răutății cu omul, pentru a-l supune lor, spre a-i pierde sufletul și a-i ucide trupul. Și despre acest război s-a scris mult, mai ales în vechime, dar oamenii au avut dintotdeauna tendința de a-l ignora. Din păcate, prea puțini au fost cei care s-au înarmat și s-au apărat, conștienți că acesta este un război adevărat, cu strategii adecvate, arme specifice, campanii, aliați, învingători și învinși.

Aceste două tipuri de războaie sunt deja clasice, deși oficial numai pe cel dintâi îl recunosc istoricii lumii noastre. În ultimii ani însă a apărut un nou tip de război prin care trece fiecare dintre noi, lumea în ansamblul ei. Este vorba de unul care face la fel de multe victime precum celelalte două tipuri amintite anterior la un loc. Statistic vorbind, în țările dezvoltate oamenii sunt triști, depresivi într-un număr aproape la fel de mare ca în perioada marilor războaie. Familiile sunt despărțite, iar milioane de femei își cresc copiii fără tată sau cu un tată vitreg, tot ca în timpul sau în urma celor două Războaie Mondiale. Milioane de oameni nu au de lucru și emigrează dintr-o parte în alta a lumii ca să-și câștige o pâine, și asta pentru că țara lor este complet devastată economic, de parcă ar fi trecut printr-un bombardament, preum s-a întâmplat în ultimii douăzeci de ani cu România. Și, poate mai rău decât oricând altcândva în istorie, din 1990 până în 2013 adică în numai douăzeci și trei de ani în România cleștii și chiuretele au tăiat trupurile, au smuls membrele și sfărtecat carnea la aproape 20 de milioane de copii români, mai mulți decât oamenii care locuiesc astăzi pe teritoriul țării noastre. Și victimele sunt cu mult mai multe și mai profund atinse decât am putea noi realiza. Desigur, asta deși magazinele, barurile, discotecile și stadioanele sunt încă pline, iar televiziunile se bat în a transmite cât mai mult divertisment...